

Kárná odpovědnost soudce

Soudci nelze vyčítat, že při svém rozhodování dělá v určité míře chyby. Pokud se však soudce již chyby dopustí, a to i chyby, kterou nemohl předvídat či se o ní dozvědět, má k odstranění takové chyby použít prostředky, které k tomu zákon stanovuje, a nikoli je odstraňovat svévolně protizákonným postupem. Je třeba přiměřené shovívavosti při posuzování chyb; na druhé straně však je třeba přísnosti v situaci, kdy chyby, jež se staly, jsou zatajovány nebo dodatečně opravovány nezákonnými postupy. Pokud se soudce opakovaně úmyslně dopustí jednání spočívajícího v nezákonné změně jím samým (jeho senátem) vydaného rozhodnutí, pravidelně musí počítat s tím, že takové jednání bude posouzeno jako kárné provinění, za něž bude uloženo kárné opatření v podobě odvolání z funkce soudce. Typově jde o jedno z nejzávažnějších kárných provinění

(Rozsudek Nejvyššího správního soudu České republiky ze dne 11.04.2018, čj. 16 Kss 6/2017 - 201)

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl o návrhu předsedkyně Okresního soudu v Blansku ze dne 7. 9. 2017, sp. zn. Spr 622/2017, na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudkyně, proti kárně obviněné: JUDr. D. S., soudkyně Okresního soudu v Blansku, se sídlem B., tak, že JUDr. D. S., nar. X, soudkyně Okresního soudu v Blansku, se podle § 19 odst. 1 zákona č. [7/2002](#) Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, uznává vinnou,

A) že jako soudkyně Okresního soudu v Blansku v rozsudku ze dne 27. 4. 2017, č. j. 5C 115/2014 - 103, změnila obsah vyhlášeného rozsudku (vyhlášeného za přítomnosti účastníků) zaznamenaného v protokolu o jednání ze dne 27. 4. 2017 tak, že toho dne vyhlášený výrok ve znění:

I. Žalovaný K. G. je povinen zaplatit žalobkyním nezl. T. K. a nezl. N. K. částku ve výši 90 734 Kč, tuto k rukám zákonné zástupkyně nezletilých I.K., nar. X, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

uvedla v písemném vyhotovení rozsudku č. j. 5C 115/2014 -103 ve znění:

I. První výrok rozsudku vyhlášeného dne 27. 4. 2017 ve znění:

Žalovaný K. G. je povinen zaplatit žalobkyním nezl. T. K. a nezl. N. K. částku ve výši 90 734 Kč, tuto k rukám zákonné zástupkyně nezletilých I. K., nar. X, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku,

Se soudem v rámci autoremedury zrušuje s tím, že žaloba, aby žalovaný K. G. byl uznán povinným zaplatit žalobkyním nezl. T. K. a nezl. N. K. částku ve výši 90 734 Kč, tuto k rukám zákonné zástupkyně nezletilých

I. K., nar. X, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku, se soudem zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.,

B) že jako soudkyně Okresního soudu v Blansku dne 20. 1. 2016 ve věci vedené pod sp. zn. 5C 179/2015 vyhlásila dne 12. 4. 2017 usnesení o vyslovení místní nepřislušnosti ve znění:

I. Okresní soud v Blansku vyslovuje svoji místní nepřislusnost.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k řízení Okresnímu soudu Ostravě jako soudu místně příslušnému.

a následně v písemném vyhotovení usnesení č. j. 5C 179/2015 -40 změnila své rozhodnutí tak, že výrok zněl:

Usnesení Okresního soudu v Blansku, které bylo vyhlášeno dne 12. 4. 2017 s tím, že Okresní soud v Blansku vyslovuje svoji místní nepřislusnost a po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k řízení Okresnímu soudu v Ostravě, jako soudu místně příslušnému se v rámci autoremedury soudem zrušuje.,

C) že jako soudkyně Okresního soudu v Blansku dne 21. 12. 2016 ve věci vedené pod sp. zn. 5C 209/2015 vyhlásila dne 21. 12. 2016 usnesení ve znění:

I. Soud nařizuje k uspokojení pohledávky zástavního věřitele ve výši 2 320 913,91 Kč s úrokem ve výši 6,50% p. a. z částky 2 088 861,45 Kč ode dne 21. 4. 2015 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p. a. z částky 2 088 861,45 Kč ode dne 21. 4. 2015 do zaplacení a k uspokojení pohledávky zástavního věřitele ve výši 664 405,30 Kč s úrokem ve výši 6,28% p. a. z částky 573 695,32 Kč ode dne 21. 4. 2015 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p. a. z částky 573 695,32 Kč ode dne 21. 4. 2015 do zaplacení, prodej nemovitých zástav ve vlastnictví zástavního dlužníka, a to pozemku parcelní číslo st. X-zastavěná plocha a nádvoří o výměře 377 m² včetně součástí tohoto pozemku, kterou je stavba rodinného domu č. p. X, stojícím na tomto pozemku, pozemku parcelní číslo X-zahrada o výměře 931 m², vše zapsáno v katastru nemovitostí, vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště B., na LV č. X pro katastrální území a obec L., okres B.

II. Zástavní dlužník je povinen nahradit zástavnímu věřiteli náklady řízení ve výši, jež bude uvedena v písemném vyhotovení usnesení, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám právního zástupce zástavního věřitele Mgr. Daniela Miky.

a následně v písemném vyhotovení usnesení č. j. 5C 209/2015 -116 změnila své rozhodnutí tak, že výroky zněly:

I. Usnesení vyhlášené dne 21. 12. 2016 ve znění: Soud nařizuje k uspokojení pohledávky zástavního věřitele ve výši 2 320 913,91 Kč s úrokem ve výši 6,50% p. a. z částky 2 088 861,45 Kč ode dne 21. 4. 2015 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p. a. z částky 2 088 861,45 Kč ode dne 21. 4. 2015 do zaplacení a k uspokojení pohledávky zástavního věřitele ve výši 664 405,30 Kč s úrokem ve výši 6,28% p. a. z částky 573 695,32 Kč ode dne 21. 4. 2015 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p. a. z částky 573 695,32 Kč ode dne 21. 4. 2015 do zaplacení, prodej nemovitých zástav ve vlastnictví zástavního dlužníka, a to pozemku parcelní číslo st. 231 -zastavěná plocha a nádvoří o výměře 377 m² včetně součástí tohoto pozemku, kterou je stavba rodinného domu č. p. X, stojícím na tomto pozemku, pozemku parcelní číslo X-zahrada o výměře 931 m², vše zapsáno v katastru nemovitostí, vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště B., na LV č. X pro katastrální území a obec L., okres B.

II. Zástavní dlužník je povinen nahradit zástavnímu věřiteli náklady řízení ve výši, jež bude uvedena v písemném vyhotovení usnesení, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám právního zástupce zástavního věřitele Mgr. D. M., se soudem zrušuje.

III. Řízení se přerušuje do doby pravomocného ukončení věci vedené u Okresního soudu v Blansku

pod sp. zn. 5C 333/2016.,

D) že jako soudkyně Okresního soudu v Blansku dne 25. 2. 2016 ve věci vedené pod sp. zn. 77C 429/2015 vyhlásila dne 25. 2. 2016 rozsudek ve znění:

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 481 Kč s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení za dobu ode dne 25. 12. 2014 do 26. 10. 2015 ve výši 33 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci na nákladech řízení částku, která bude přesně specifikována v písemném vyhotovení rozsudku, tuto k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Z. V., a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

a následně v písemném vyhotovení usnesení ze dne 5. 4. 2016, č. j. 77C 429/2015 - 21, změnila své rozhodnutí tak, že výroky zněly:

I. Rozsudek ve znění:

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 481 Kč s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení za dobu ode dne 25. 12. 2014 do 26. 10. 2015 ve výši 33 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 2 089 Kč, tuto k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Z.V., a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, se zrušuje.

III. Řízení se přerušuje.,

E) že jako soudkyně Okresního soudu v Blansku ve věci vedené pod sp. zn. 77C 417/2014 změnila obsah vyhlášeného usnesení v protokolu ze dne 27. 1. 2016 ve znění:

Soud schvaluje smír uzavřený mezi účastníky tohoto znění:

I. Žalovaná se zavazuje zaplatit žalobci částku ve výši 20 000 Kč pravidelnými měsíčními splátkami ve výši 1 000 Kč splatnými k rukám žalobce, vždy do každého 25tého dne příslušného měsíce, počínaje měsícem následujícím po měsíci, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci pod ztrátou výhody splátek.

II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 1 000 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení.

I. Žalovaná se zavazuje zaplatit žalobci částku ve výši 20 000 Kč pravidelnými měsíčními splátkami ve výši 1 000 Kč splatnými k rukám žalobce, vždy do každého 25tého dne příslušného měsíce, počínaje měsícem následujícím po měsíci, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci pod ztrátou výhody splátek.

II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 1 000 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení, se zrušuje.

tak, že v písemném vyhotovení usnesení ze dne 9. 6. 2016, č. j. 77C 417/2014 -67, uvedla:

Usnesení soudu ze dne 27. 1. 2016, č. j. 77C 417/2014 -63, kterým byl soudem schválen smír ve

znění: III. Smír uzavřený mezi účastníky ve znění:

žalovaná se zavazuje zaplatit žalobci částku ve výši 20 000 Kč pravidelnými měsíčními splátkami ve výši 1 000 Kč splatnými k rukám žalobce, vždy do každého 25tého dne příslušného měsíce, počínaje měsícem následujícím po měsíci, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci pod ztrátou výhody splátek, se soudem neschvaluje.,

F) že jako soudkyně Okresního soudu v Blansku ve věci sp. zn. 6C 349/2002 změnila obsah vyhlášeného rozsudku (za přítomnosti účastníků řízení a veřejnosti) v protokolu ze dne 1. 6. 2017 (č. l. 833 spisu) ve znění:

VII. Mgr. P.P. se zprošťuje funkce ustanoveného právního zástupce žalovaného MUDr. D. N. tak, že v písemném vyhotovení usnesení ze dne 30. 6. 2017, č. j. 6C 349/2002 -854, uvedla:

Výrok VII. rozsudku Okresního soudu v Blansku ze dne 1. 6. 2017, č. j. 6C 349/2002 - 850, kterým byla zproštěna funkce opatrovníka, ustanovené advokátky, MUDr. D. N., Mgr. P.P., se soudem v rámci autoremedury zrušuje.,

tedy

zaviněně porušila povinnost soudkyně podle § 79 odst. 1 zákona č. [6/2002](#) Sb. být vázána pouze zákonem a tím ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů,

tím spáchala

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. [6/2002](#) Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

a za to se jí ukládá

podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. [6/2002](#) Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

kárné opatření ve formě odvolání z funkce soudkyně.

Z odůvodnění :

I. Návrh na zahájení kárného řízení

[1] Návrhem podaným u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného dne 7. 9. 2017 bylo zahájeno kárné řízení proti JUDr. D. S., soudkyni Okresního soudu v Blansku, (dále též „okresní soud“), působící na civilním úseku tohoto soudu.

[2] Kárná navrhovatelka uvedla ohledně skutků uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí pod písmeny A) a F), že jimi kárně obviněná zaviněně porušila povinnosti soudkyně tím, že po vyhlášení rozsudku změnila znění výroku rozsudku v jeho písemném vyhotovení (§ 155 odst. 1 a § 156 odst. 3 o. s. ř.). Kárně obviněná tak měla nezákonně manipulovat s vyhlášeným rozhodnutím, jelikož postup ve smyslu § 210a o. s. ř. [skutek A)] a § 170 odst. 2 o. s. ř. [skutek F)] byl ve věci vyloučen. V rámci skutků B) až E) kárná navrhovatelka tvrdila, že kárně obviněná zaviněně porušila povinnosti soudkyně, neboť po vyhlášení usnesení měla změnit znění výroku v jeho písemném vyhotovení (§ 170 odst. 1 o. s. ř.). Kárně obviněná tedy měla nezákonně manipulovat s vyhlášeným rozhodnutím, přičemž se nejednalo o usnesení, kterým se upravuje řízení (§ 170 odst. 2 o. s. ř.).

[3] Dalšími skutky, jež není, jak bude dále vysvětleno, v tomto rozhodnutí nutno přesněji popisovat, pak kárně obviněná měla porušit povinnosti soudkyně tím, že svou nedůvodnou nečinností zavinila průtahy při vyřizování občanskoprávních věcí, čímž měla porušit povinnost stanovenou v § 100 odst. 1 o. s. ř., a sice postupovat po zahájení řízení i bez dalších návrhů tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta, a tedy i povinnost stanovenou v § 79 odst. 1 zákona č. [6/2002](#) Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“).

[4] Kárná navrhovatelka poté pro úplnost uvedla, že kárně obviněná JUDr. D. S. je soudkyní ode dne 20. 12. 1979, kdy byla přidělena k Okresnímu soudu v Blansku, kde působí doposud, a to ve funkci předsedkyně senátu civilního oddělení. V minulých obdobích byly na základě podaných stížností kárně obviněné uděleny kárnou navrhovatelkou výtky z důvodu zjištěných průtahů, a to ve věcech vedených u Okresního soudu v Blansku pod sp. zn. 6C 349/2002 (St 8/2016, udělena výtka dne 11. 10. 2016), pod sp. zn. 5C 78/2015 (St 9/2016, udělena výtka dne 9. 12. 2016), pod sp. zn. 77C 47/2015 (St 10/2016, udělena výtka dne 12. 1. 2017). Tato opatření nicméně podle kárné navrhovatelky nesplnila svůj účel. Přestože byla ukládána opakovaně, nevedla u kárně obviněné k žádné sebereflexi a ke změně způsobu výkonu funkce soudkyně. V rámci výkonu dohledu nad činností civilního úseku místopředseda Okresního soudu v Blansku Mgr. D. K., který je tímto pověřen, provedl též náslechy jednání kárně obviněné, přičemž bylo zjištěno, že způsob vedení řízení neodpovídá běžným standardům a zákonné úpravě tak, jak bylo neformálně signalizováno z řad advokátů. Zejména s ohledem na délku praxe a věk kárně obviněné kárná navrhovatelka, dle jejího tvrzení, vyvinula maximální snahu, aby kárně obviněná vzala v úvahu nestandardnost svých postupů a přehodnotila přístup k názorům kolegů, které měly povahu dobře míněných rad. Kárně obviněná však není ochotna ani zvážit takto vyslovené názory. Naopak na jakoukoliv snahu kárné navrhovatelky a kolegů reagovala negativně, podrážděně a se slovní agresí.

[5] Závěrem kárná navrhovatelka konstatovala, že při podání kárného návrhu byla zachována subjektivní i objektivní lhůta stanovená v § 9 odst. 1 zákona č. [7/2002](#) Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. [7/2002](#) Sb.“). O spáchání výše popsanych skutků se kárná navrhovatelka dozvěděla z výsledků prověrek provedených v příslušných soudních spisech (dne 21. 7. 2017, dne 24. 7. 2017, dne 25. 7. 2017 a dne 24. 8. 2017), jakož i z provedených náslechů soudních jednání vedených kárně obviněnou (dne 24. 5. 2017 a dne 31. 5. 2017).

[6] Za těchto okolností tedy kárná navrhovatelka navrhl, aby kárně obviněná byla uznána vinnou ze spáchání kárných provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a bylo jí jako kárné opatření uloženo podle § 88 odst. 1 písm. d) citovaného zákona odvolání z funkce soudkyně.

II. Vyjádření kárně obviněné

[7] Kárně obviněná ve vyjádření ze dne 24. 11. 2017 uvedla, že s podaným kárným návrhem nesouhlasí, přičemž tento byl „připravován dopředu“, což podle jejího názoru vyplývá z dozorčí činnosti místopředsedy Okresního soudu v Blansku JUDr. D. K. Při vypracování kárného návrhu pak kárná navrhovatelka dle kárně obviněné opomenula podstatné skutečnosti vážící se k činnosti civilního oddělení okresního soudu, když přehlédla skutečnost, že od doby návratu kárně obviněné z mateřské dovolené v roce 1989, resp. 1990, tato soudí nepřetržitě. Do agendy kárně obviněné přitom patřilo vyřizování věcí s cizím prvkem, a to jak civilních, tak i opatrovnických, včetně věcí dědických a dožadání. Soudkyně, se kterými je srovnáván počet nedodělků kárně obviněné, se vrátily z mateřské dovolené v nedávné době a v návaznosti na péči o dítě pracovaly na zkrácený pracovní úvazek. Jejich nápad byl tedy poloviční, a tudíž mají i menší počet nedodělků. Kárně obviněná rovněž upozornila na kolegyni, která nastoupila v roce 2014 s počtem 0 spisů, jakož i na odchody kolegyň na stáž ke Krajskému soudu v Brně. Jestliže kárná navrhovatelka při vypracování kárného návrhu vycházela též ze stížností advokátů, zřejmě jejich tvrzení nekontrolovala ve spisech samotných, neboť by jinak podle kárně obviněné dospěla k názoru, že se jednalo o stížnosti zcela účelové s cílem jejího vyloučení z projednávání jednotlivých věcí. Kárně obviněná také zcela nekonkrétně poukázala na situaci na okresním soudě.

[8] Dne 18. 1. 2018 kárně obviněná své stanovisko k dané věci doplnila tak, že součástí podaného kárného návrhu je vyjádření místopředsedy okresního soudu a soudcovské rady okresního soudu. K tomu kárně obviněná doplnila, že JUDr. D. K. (místopředseda okresního soudu), JUDr. T. R. (soudkyně okresního soudu) a JUDr. A. Š. (soudkyně okresního soudu) začali nečekaně chodit na její jednání. Kárnou navrhovatelkou jí poté bylo sděleno, že přítomnost místopředsedy okresního soudu na jejích jednáních bylo řádným plněním výkonu státní správy soudu a další osoby byly na jednání jako veřejnost.

[9] Kárně obviněná vyjádření ve věci doplnila také podáním ze dne 25. 2. 2018, v němž uvedla, že kárným návrhem je řešena mj. personální situace na Okresním soudě v Blansku, kdy nově jmenovaná soudkyně Mgr. Ing. L. P. byla přijata jako asistentka soudce bez výběrového řízení, přičemž počet asistentů soudce převyšoval počet tabulkových míst soudců. Ode dne 1. 4. 2018 se má na okresní soud vracet též soudkyně Mgr. K. C., která byla na stáži u Krajského soudu v Brně.

III. Vyjádření soudcovské rady Okresního soudu v Blansku k osobě kárně obviněné

[10] Nejvyšší správní soud jako soud kárný v dané věci dne 11. 9. 2017 obdržel od místopředsedy a soudcovské rady Okresního soudu v Blansku stanovisko k osobě kárně obviněné. V tomto stanovisku ze dne 1. 9. 2017 se uvádí, že „JUDr. D. S. je soudkyně zdejšího soudu již řadu let, a zejména v posledních měsících, resp. letech, je nutné konstatovat, že její práce se v negativním smyslu slova vymyká práci ostatních kolegů, ať už celého kolektivu či především civilního úseku soudu. Na civilním úseku Okresního soudu v Blansku v současné době pracuje celkem pět soudců na plný úvazek a jeden soudce na částečný úvazek, počet nevyřízených věcí v jednotlivých senátech u soudců s plným úvazkem se (k 1. 9. 2017) pohybuje v rozsahu od 123 do 188 nevyřízených věcí, počet nevyřízených věcí senátu 5C (JUDr. D. S.) je 285. Tento stav je způsoben pouze a jenom kvantitou a kvalitou práce JUDr. D. S., kdy průběžně jsou vyřizovány stížnosti účastníků týkající se jednak průtahů v řízení, jednak postupu JUDr. D. S. v jednotlivých věcech. Dalším faktorem je časté rušení jejích rozhodnutí odvolacím soudem pro nepřezkoumatelnost, v minulosti došlo i k odnětí věci JUDr. D. S. a příkázání zastupujícímu soudci pro opakované nerespektování právního názoru odvolacího soudu (např. sp. zn. 5C 1293/2002, 7C 619/2003). JUDr. D. S. přitom postupuje v mnoha věcech nestandardně až protizákonně, např. ruší sama svá vyhlášená rozhodnutí autorerredurně, provádí výslechy účastníků, které nikdo nenavrhoval a s nimiž účastník nesouhlasí, zadává vypracování znaleckých posudků, aniž jejich potřeba vyplynula v řízení najevo, účastníky nepoučuje podle ustanovení § 118a o. s. ř., bez zjevného důvodu nevydává rozsudky pro zmeškání ani pro uznání, řízení nekoncentruje dle § 118b o. s. ř. Uvedené skutečnosti byly zjištěny při dohledové činnosti místopředsedy soudu a při provedených následních soudních jednání JUDr. D. S. V poslední době byly průtahy způsobeny také tím, že upřednostňovala vyřizování nově napadených, po skutkové i právní stránce jednoduchých věcí vyhlášením rozsudků bez nařízení jednání, ačkoliv k vyřízení je v jejím senátě stále mnoho věcí starších tří i pěti let. K datu vyjádření místopředsedy a soudcovské rady JUDr. D. S. v období od 20. 7. 2017 do 6. 9. 2017, tj. cca 6 týdnů (vyjma 10. 8. 2017, kdy byla nařízena jednání a vyhlášeny rozsudky v bagatelních věcech spisových značek roku 2017, a 28. 8. 2017 -vyhlášení rozsudků) nemá nařízeno žádné jednání ani nevyhláší žádné rozhodnutí, což je v příkrém rozporu se stavem nevyřízených věcí v senátu 5C či nějakou snahou o nápravu průtahů a o vyřízení věcí starších tří a pěti let. JUDr. D. S. je odborně nezpůsobilá k výkonu funkce soudce, čímž narušuje důstojnost soudcovské funkce a ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. JUDr. D. S. ve styku s lidmi nedovede spolupracovat, nenaslouchá názorům druhých, na výtky reaguje vznětlivě a agresivně a svá pochybení si nepřipouští, naopak hledá jiné důvody, které stojí za jejím vlastním selháním. V kolektivu se příliš nezapojuje. Její postupy a chování v jednacím síni i mimo ni jsou často terčem posměchu, ale i studu a pocitu bezmoci ze strany administrativy, spolupráce s ní není snadná, a je obtížné zejména pro ty, kdo jsou v kontaktu s ní celodenně, jako např. zapisovatelky. I ze strany advokátů či jiných osob jsou časté i neformální

stížnosti na její práci, a někdy až údiv.“

IV. Podstatný obsah jednání před kárným senátem, další pro věc významné okolnosti

IV. 1. Jednání konané dne 7. 3. 2018

IV. 1. 1. Otázka podjatosti kárného senátu a neschopnosti kárně obviněné účastnit se jednání

[11] Na úvod jednání konaného dne 7. 3. 2018 kárně obviněná namítla, že má za to, že by jednání mělo být odročeno, a to ze dvou důvodů.

[12] Jako první důvod uvedla nevypořádání její námítky podjatosti jednoho z členů senátu Nejvyššího správního soudu, který rozhodoval o námitce podjatosti proti všem členům kárného senátu, konkrétně JUDr. J.V.

[13] Druhý důvod spočíval v tom, že kárně obviněná doručila osobně dne 2. 3. 2018 rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, vystavené jejím ošetřujícím lékařem MUDr. J. D., které bylo kárně obviněné vydáno, protože se u ní dle jejích slov vyskytly určité fyzické problémy. Protože nechtěla, aby se jednalo v její nepřítomnosti, dostavila se k jednání, ale zdůraznila, že se necítí zcela zdráva a že požaduje odročení jednání.

[14] Předseda kárného senátu konstatoval, že o nepodjatosti členů kárného senátu bylo pravomocně rozhodnuto usnesením ze dne 20. 12. 2017, č. j. Nao 360/2017 – 63. Dále sdělil, že pokud má kárně obviněná za to, že členové kárného senátu jsou přesto podjatí, může tuto námitku vznést například v ústavní stížnosti.

[15] K druhému důvodu předseda senátu uvedl, že na základě rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, které kárně obviněná předložila soudu v pátek dne 2. 3. 2018 kolem poledne, v pondělí dne 5. 3. 2018 telefonicky kontaktoval ošetřujícího lékaře kárně obviněné. Ten mu sdělil, že zdravotní potíže, kvůli kterým byla kárně obviněná uznána práce neschopnou, nebrání její účasti na jednání, pokud bude zajištěna doprava na jednání a z něho. Ohledně této skutečnosti kontaktoval předseda kárného senátu telefonicky kárně obviněnou. Ta sdělila, že její dopravu na jednání zajistí její manžel a na jednání se dostaví. S ohledem na to předseda kárného senátu uzavřel, že kárný senát neshledal ani jeden z důvodů kárně obviněné relevantním pro odročení jednání.

IV. 1. 2. Výsledky předběžného šetření a prvotní náhled kárného senátu na věc

[16] Následně předseda kárného senátu v souladu s § 13 a § 17 odst. 3 zákona č. [7/2002](#) Sb. seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření kárného senátu ve věci s tím, že si kárný senát Nejvyššího správního soudu vyžádal předmětné spisy Okresního soudu v Blansku, které mají dokumentovat vytýkaná jednání kárně obviněné, a umožnil účastníkům vyjádřit se k jednotlivým bodům kárného návrhu. Přitom zdůraznil, že za zásadní považuje kárný senát skutky uvedené pod body A) až F), v nichž měla kárně obviněná měnit „autoremedurou“ již vyhlášené rozsudky a usnesení.

IV. 1. 3. Kárný návrh

[17] Kárná navrhovatelka shrnula kárný návrh s tím, že na něm v plném rozsahu trvá a navrhuje kárné opatření odvolání z funkce. Zdůraznila přitom, že za nejzávažnější pochybení kárně obviněné považuje skutky pod body A) až F), které spočívaly v tom, že kárně obviněná vyhlásila rozhodnutí, jež v písemném vyhotovení zcela „otočila“. Písemná vyhotovení byla zcela v rozporu s vyhlášenými

rozhodnutími, přičemž v některých případech to byla i rozhodnutí ve věcech samých vyhlášená za přítomnosti účastníků. Tato jednání kárně obviněné výrazně narušila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudu.

[18] I další skutky dle kárné navrhovatelky taktéž dosahují intenzity kárného provinění. Navrhovatelka je při jednání podrobně charakterizovala. Pro účely nynějšího rozhodnutí však není třeba její přednes reprodukovat.

[19] Na závěr kárná navrhovatelka uvedla, že v podáních kárně obviněné, kterými reagovala na kárný návrh, nenašla žádný věcný argument, vyjma jednoho týkajícího se extrémní složitosti věci, které měla kárně obviněná řešit a k čemuž navrhla i provedení znaleckého posudku. Kárná navrhovatelka sdělila, že všem soudcům u Okresního soudu v Blansku jsou věci přidělovány stejným, rotačním, automatickým způsobem a do přidělování nikdo nezasahuje. Dokazování v tomto smyslu měla tedy za nadbytečné. Nad uvedené kárná navrhovatelka nesouhlasila s kárně obviněnou, že by měl být postup ze strany soudu šikanózní a směřovat k tomu, aby se uvolnilo místo soudce. Okresní soud v Blansku se teprve ke dni 1. 2. 2018 dostal do tabulkového počtu obsazenosti soudců, přičemž tento se zdá být dočasný, poněvadž u něj, vyjma kárně obviněné, působí ještě dvě důchodkyně. Okresní soud v Blansku tedy není soudem, který by tedy potřeboval uvolnit místo, spíše naopak.

IV. 1. 4. Obrana kárně obviněné

[20] Kárně obviněná přiznala své pochybení jednáním uvedeným pod bodem A). V ostatních případech dle jejího názoru nedošlo k porušení zákonnosti, a pokud učinila kroky, které jí jsou kladeny za vinu, udělala je ve prospěch účastníků.

[21] Konkrétně pak uvedla, že jednání pod bodem A) považuje za pochybení, její rozhodnutí však bylo „nějak“ vázáno na Okresní soud v Ostravě. K podrobnějšímu odůvodnění svého postupu, v rámci něhož změnila rozhodnutí autoremedurou, požádala o nahlédnutí do předmětného spisu.

[22] K jednání pod bodem B) spočívajícímu ve zrušení svého usnesení o místní nepřislušnosti a o postoupení věci Okresnímu soudu v Ostravě kárně obviněná uvedla: „Já jsem potom vyhlásila usnesení, protože ta paní se v mezidobí přestěhovala na bydliště X, takže já jsem vyhlásila usnesení, že je příslušný Okresní soud v Ostravě, jenže oddělení RO mi potom postoupil nějaké materiály, kde jsem zjistila, že v době, kdy to napadlo na to jejich oddělení, ona měla bydliště na okrese Blansko. Já proto, abych předešla tomu, že bych to postupovala do Ostravy, kde by s tím zase nesouhlasili, vraceli mi to zpět.“ Dle svých slov chtěla kárně obviněná, ve prospěch soudu a účastníků, docílit toho, aby se projednání věci zbytečně nezdržovalo.

[23] K jednání pod bodem C) spočívajícímu ve zrušení svého již vyhlášeného usnesení o uspokojení pohledávky zástavního věřitele prodejem nemovitosti a přerušením tohoto řízení uvedla: „Usnesení původní, kdy jsem nařídila uspokojení pohledávky zástavního věřitele, prodej nemovitosti, tak bylo vyhlášeno 21. prosince 2016. Toto jsem vyhlásila, jenže my máme 30 dnů na napsání rozhodnutí a já jsem v době, než jsem to rozhodnutí napsala, jsem zjistila, že 23. 12., tzn. za dva dny po té, napadla u Okresního soudu žaloba o určení, že nevzniklo zástavní právo k nemovitým věcem, tzn., že tam vlastně byla žaloba, že to zástavní právo nevzniklo, takže pokud došlo k tomu zrušení, bylo to jenom z toho důvodu, že bych se dostala do rozporu, pokud by bylo určeno, že to zástavní právo nevzniklo, tak já nemůžu nařídít, aby byl uspokojen prodej.“ A dále uvedla: „Já jsem jednala ve prospěch těch účastníků, protože bych to akorát zkomplikovala, komplikovalo by se to tím, že tam nařízený prodej a pak je rozhodnuto, že zástavní právo nevzniklo, což je zcela nelogické.“

[24] Svě jednání pod bodem D) spočívající ve zrušení již vyhlášeného rozsudku ohledně povinnosti

žalovaného zaplatit žalobci určitou částku a nahradit náklady řízení a v přerušení tohoto řízení, kárně obviněná odůvodnila tím, že při doručování rozsudku bylo soudu oznámeno, že žalobce zemřel. Konkrétně uvedla: „Já nemůžu vést jednání proti účastníkovi, který zemřel, to znamená, že zase jsem tam nic neporušila. Já jsem to udělala jenom proto, že já vyhlásím 25. 2. 2016 rozsudek v tomto znění a on vlastně je mrtvý od 21., on není aktivně legitimován, proto to řízení za třetí je přerušeno, protože se mělo čekat do ukončení dědického řízení, proto jsem to zrušila, abych vlastně počkalo se do ukončení dědického řízení, kdo bude nástupcem, tady podle mě zase nedošlo k žádnému porušení práva, i když tedy možná by se mělo zvážit, jak ta situace se dá řešit, protože já vyhlásím rozsudek, já nevím, že on je mrtvý a když tedy to zruším, protože zjistím z obsílek, že je mrtvý, že umřel dva dny před tím vyhlášením, kdy on vlastně asi mám za to, souhlasí s jednáním v nepřítomnosti a já to zjistím dodatečně, tak co mám dělat?“

[25] K jednání pod bodem E) spočívajícímu ve zrušení vyhlášeného usnesení o schválení smíru a jeho následném neschválení kárně obviněná uvedla: „To byl smír, kdy žalovaná byla zastoupena opatrovníkem a byla zastoupena advokátkou. Oni při jednání uzavřeli smír, ten smír, za tu žalovanou, která byla asi omezena ve způsobilosti, ta advokátka uzavřela ten smír, ona s tou žalobou souhlasila, smír uzavřela, ale protože se jednalo o nesvéprávnou, bylo třeba, aby to posoudil opatrovnícký soud a opatrovnícký soud, pokud je to usnesení, tak opatrovníckému oddělení, vzhledem k tomu, že se jednalo o úkon nesvéprávné, soud předložil usnesení o schválení smíru opatrovníckému oddělení, aby tento byl schválen za nesvéprávnou, ale okresní soud vyslovil za nesvéprávnou, s právním jednáním, a to nesouhlas se smírem, který byl uzavřen, tak co jsem měla dělat, když okresní soud s tím smírem nesouhlasil.“

[26] K jednání pod bodem F) spočívajícímu ve zrušení výroku vyhlášeného rozsudku týkajícího se zproštění funkce ustanoveného zástupce následným usnesením kárně obviněná uvedla: „Ustanovená zástupkyně uvedla, že postih žalovaného, toho, koho zastupovala, jí není znám, neboť žalovaný s ní nekomunikuje a veškerá korespondence, která je zasílána na jeho adresu, se vrací jako nevyzvednutá v úložní době. Prosím vás, proč potom tento opatrovník má existovat, když je to funkce formální a ona vůbec toho ustanoveného nebo toho svého klienta nehájila.“ Kárně obviněná tedy zprostila ustanovenou zástupkyni funkce opatrovníka, protože dle jejích slov jeho zájmy nehájila. A následně změnila tento rozsudek usnesením, k čemuž uvedla: „Pokud jsem potom v tom rozsudku uvedla, že se paní doktorka zproštuje té funkce, tak to bylo nadbytečné, protože právní moci rozsudku vlastně funkce opatrovníka zaniká. Tudiž, to tam bylo úplně na nic.“ K této věci dále kárně obviněná uvedla, že nesouhlasila s rozhodnutím odvolacího orgánu, který rozhodl, že se ustanovená zástupkyně funkce nezproštuje, a proto podala námitku podjatosti, což bylo kárnou navrhovatelkou označeno jako další kárný delikt.

IV. 1. 5. Otázka znaleckého posudku ohledně obtížnosti věcí kárně obviněné, další dokazování a důvody odročení jednání

[27] V rámci jednání se předseda kárného senátu taktéž vyjádřil k návrhu na vyhotovení znaleckého posudku k zjištění složitostí věcí kárně obviněné. Tento návrh byl zamítnut s odůvodněním, že kárný senát si je schopen posoudit s patřičnou odborností to, do jaké míry byla kárná obviněná zatížena a do jaké míry měla věci těžké nebo méně těžké.

[28] Především však předseda kárného senátu zdůraznil, že jádrem tvrzeného kárného provinění nebyly průtahy, ty byly pouze jedním z dílčích pochybení. Uvedl, že již od začátku jednání se kárný senát zaměřil na rozhodování kárně obviněné spočívající v rušení nebo změně již vydaných rozhodnutí za situace, kdy podle kárné navrhovatelky pro to nebyl zákonný důvod ani možnost.

[29] Po provedení důkazů spisy, jichž se mělo týkat kárné provinění, bylo jednání odročeno s tím, že

v zásadě již z pohledu kárného senátu není třeba provádět další dokazování. Kárně obviněné však byl vzhledem k rozsahu spisového materiálu dán prostor k důkladnému studiu předmětných spisů a k případným dalším vyjádřením a návrhům důkazů.

IV. 2. Nahlížení do spisu kárně obviněnou a její vyjádření

[30] Kárně obviněná 3. 4. 2018 v rozsahu necelých dvou hodin nahlížela do spisu kárného senátu a pořídila si z něho několik desítek stran kopií.

[31] Dne 9. 4. 2018 pak soudu předala písemné vyjádření ke svému postupu strukturované podle jednotlivých spisů, v nichž měly být provedeny nezákonné změny rozhodnutí nebo jiné vady, jež podle kárné navrhovatelky zakládaly kárné provinění.

IV. 3. Jednání konané dne 11. 4. 2018

IV. 3. 1. Vyloučení části skutků k samostatnému projednání

[32] Úvodem kárný senát vyloučil k samostatnému projednání tu část kárnou navrhovatelkou tvrzeného jednání kárně obviněné, která měla spočívat v něčem jiném než ve změnách již vydaných soudních rozhodnutí. Konkrétně tedy byly vyloučeny následující skutky:

že jako soudkyně Okresního soudu v Blansku svou nedůvodnou nečinností zavinila průtahy při vyřizování občanskoprávní věci vedené u Okresního soudu v Blansku pod sp. zn. 6 349/2002 od 6. 3. 2017 do 3. 5. 2017,

že jako soudkyně Okresního soudu v Blansku ve věci vedené u Okresního soudu v Blansku pod sp. zn. 6C 349/2002, v přípise adresovaném předsedkyni zdejšího soudu ze dne 4. 4. 2017 (č. l. 802 -806 spisu) formálně obsahujícím vyslovení její podjatosti (a následně nedoplněném přes urgence předsedkyně soudu ze dne 5. 4. 2017 a 10. 4. 2017, kdy odvolací soud konstatoval v přípise ze dne 24. 4. 2017 -č. l. 813 spisu, že podle obsahu se nejedná o námitku podjatosti) odmítla neprodleně pokračovat v řízení a rozhodovat danou věc, což odůvodnila svým nesouhlasem s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 6. 2. 2017, č. j 37 Co 423/2016 -789, čímž v rozporu s ust. § 226 odst. 1 o. s. ř. nerespektovala pokyny krajského soudu uvedené v daném usnesení a v usnesení ze dne 6. 2. 2017, č. j. 37 Co 422/2016 -791, 37 Co 424/2013 pokračovat v řízení dle jeho pokynů,

že jako soudkyně Okresního soudu v Blansku ve věci vedené u Okresního soudu v Blansku pod sp. zn. 6C 349/2002 při jednání soudu dne 24. 5. 2017 v rozporu s § 6 odst. 3 zák. č. 6/2002 zcela nedůvodně rozhodla o nepřipuštění zvukového záznamu z jednání dne 24. 5. 2017, o nějž požádala zástupkyně žalovaného,

že jako soudkyně Okresního soudu v Blansku ve věci sp. zn. 5C 43/2016 zaviněně porušila povinnosti soudce, když v rozporu s ustanovením § 15b o. s. ř. nepředložila věc s námitkou podjatosti vznesenou žalovaným v podání doručeném soudu dne 25. 4. 2017 svému nadřízenému soudu a naopak činí další úkony ve věci (usnesení ze dne 11. 8. 2017, č. l. 87 spisu),

že jako soudkyně Okresního soudu v Blansku ve věci vedené u Okresního soudu v Blansku pod sp. zn. 5C 43/2016 zaviněně porušila povinnosti soudce, když zavinila průtahy (nečinnost od 7. 4. 2016 do 18. 1. 2017, a následně doposud), a neodůvodněně odročila jednání nařízená na 15. 2. 2017 a 13. 4. 2017, jednání dne 13. 4. 2017 přitom v rozporu s ust. § 119 odst. 1 o. s. ř. odročeno na neurčito, a to z důvodu výsledku žalovaného a zkoumání jeho zdravotního stavu, ačkoliv tento několikrát uvedl, že s výsledkem nesouhlasí, čímž jednala v rozporu s ustanovením § 131 o. s. ř.,

že jako soudkyně Okresního soudu v Blansku ve věci vedené u Okresního soudu v Blansku sp. zn. 7 C 619/2003 opakovaně nerespektovala závazný právní názor odvolacího soudu, což Krajský soud v Brně uvedl v usnesení ze dne 20. 1. 2017, č. j. 37 Co 16/2017 -731, jímž zrušil rozsudek soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že věc projedná a rozhodne jiný samosoudce, v němž mimo jiné konstatoval, že se jedná o třetí rozhodnutí JUDr. D. S., jež je rušeno pro

nepřezkoumatelnost a nedodržení závazného právního názoru odvolacího soudu, což dle odvolacího soudu vyvolává důvodné pochybnosti o schopnosti soudu 1. stupně v dosavadním obsazení rozhodnout věc řádně,

že jako soudkyně Okresního soudu v Blansku u jednání dne 31. 5. 2017 ve věci vedené u Okresního soudu v Blansku pod sp. zn 5C 897/95 bezdůvodně (v případě spisu staršího 20 let) odročila jednání na neurčito a teprve dne 20. 7. 2017 určila datum dalšího jednání, čímž způsobila průtah ve vyřizování věci od 31. 5. 2017 do 14. 9. 2017,

- že jako soudkyně Okresního soudu v Blansku ve věci sp. zn. 5C 139/2016 pokračovala v řízení včetně provádění důkazů, ačkoliv toto je ze zákona přerušeno v důsledku prohlášení konkurzu žalobkyně dne 25. 7. 2016 (jednání dne 9. 2. 2017, 12. 4. 2017, 4. 5. 2017, 24. 5. 2017),
- že jako soudkyně Okresního soudu v Blansku svou nedůvodnou nečinností zavinila průtahy při vyřizování občanskoprávních věcí vedených u Okresního soudu v Blansku pod spisovými značkami:
- o 5C 315/2015, nečinnost od 30. 11. 2016 do 24. 7. 2017 mimo úkony nesměřující k vyřízení věci,
  - o 5C 310/2015, nečinnost od 21. 1. 2016 do 24. 7. 2017 mimo úkony nesměřující k vyřízení věci,
  - o 5C 301/2015, nečinnost od 12. 4. 2016 do 24. 7. 2017,
  - o 5C 296/2015, nečinnost od 12. 4. 2016 do 24. 7. 2017,
  - o 5C 286/2015, nečinnost od 2. 2. 2016 do 24. 7. 2017,
  - o 5C 232/2015, nečinnost od 28. 12. 2015 do 24. 7. 2017,
  - o 5C 32/2016, nečinnost od 14. 4. 2016 do 25. 7. 2017,
  - o 5C 27/2016, nečinnost od 28. 4. 2016 do 25. 7. 2017,
  - o 5C 7/2016, nečinnost od 16. 3. 2016 do 25. 7. 2017,
  - o 5C 105/2015, nečinnost od 8. 10. 2015 do 25. 7. 2017 mimo úkony nesměřující k vyřízení věci,
  - o 5C 25/2016, nečinnost od 17. 6. 2016 do 25. 7. 2017 mimo úkony nesměřující k vyřízení věci,
  - o 5C 83/2015, nečinnost od 6. 11. 2015 do 25. 7. 2017,
  - o 5C 237/2016, nečinnost od 10. 11. 2016 do 25. 7. 2017,
  - o 5C 57/2016, nečinnost od 6. 4. 2016 do 25. 7. 2017,
  - o 5C 53/2016, nečinnost od 28. 4. 2016 do 25. 7. 2017 mimo úkony nesměřující k vyřízení věci,
  - o 77C 270/2015, nečinnost od 14. 12. 2016 do 25. 7. 2017,
  - o 77C 452/2015, nečinnost od 31. 3. 2016 do 25. 7. 2017,
  - o 5C 91/2016, nečinnost od 16. 5. 2016 do 25. 7. 2017,
  - o 77C 451/2015, nečinnost od 19. 2. 2016 do 26. 7. 2017 mimo úkony nesměřující k vyřízení věci,
  - o 5C 100/2016, nečinnost od 22. 8. 2016 do 26. 7. 2017 mimo úkony nesměřující k vyřízení věci,
  - o 5C 107/2016, nečinnost od 14. 6. 2016 do 27. 7. 2017,
  - o 5C 111/2016, nečinnost od 21. 6. 2016 do 27. 7. 2017 mimo úkony nesměřující k vyřízení věci,
  - o 5C 119/2016, nečinnost od 12. 8. 2016 do 27. 7. 2017,
  - o 5C 128/2016, nečinnost od 29. 7. 2016 do 27. 7. 2017 mimo úkony nesměřující k vyřízení věci,
  - o 5C 133/2016, nečinnost od 11. 5. 2016 do 27. 7. 2017,
  - o 5C 140/2016, nečinnost od 21. 7. 2016 do 27. 7. 2017,
  - o 5C 169/2016, nečinnost od 9. 9. 2016 do 27. 7. 2017,
  - o 5C 170/2016, nečinnost od 2. 8. 2016 do 27. 7. 2017,
  - o 5C 171/2016, nečinnost od 9. 8. 2016 do 27. 7. 2017.

[33] Kárný senát tak učinil proto, že uvedené skutky, v podstatě spočívající v tvrzených průtazích v řízení, byly typově podstatně méně závažné povahy než skutky spočívající ve změnách již vydaných soudních rozhodnutí. Kárný senát považoval za vhodné projednat nejprve samostatně skutky typově závažnější a podle výsledku tohoto projednání pak volit postup u skutků typově méně závažných.

IV. 3. 2. Námitka podjatosti předsedy kárného senátu kvůli vyloučení části skutků k samostatnému projednání

[34] Kárně obviněná kvůli tomuto postupu kárného senátu vznesla námitku. Poté, co jí předseda

kárného senátu vysvětlil, že námitce se nevyhovuje, namítla podjatost předsedy kárného senátu. Kárný senát proto přerušil jednání a zvážil další postup. Dospěl k závěru, že námitku podjatosti není důvodu předkládat k rozhodnutí jinému senátu Nejvyššího správního soudu, neboť směřovala proti postupu kárného senátu ve věci, jenž nemůže být důvodem k vyloučení soudce.

IV. 3. 3. Vyjádření kárně obviněné ke skutkům spočívajícím ve změnách již vydaných soudních rozhodnutí, reakce kárné navrhovatelky

[35] Kárně obviněná ve svém vyjádření před soudem podrobně popsala jednotlivé případy. Po skutkové stránce nezpochybnila tvrzení kárně obviněné. Svůj postup odůvodňovala tím, že jednala ve prospěch účastníků a že jim nezpůsobila újmu.

[36] Dále uvedla, že má za to, že kárné řízení je vedeno účelově kvůli tomu, aby se na Okresním soudu v Blansku uvolnilo místo pro nové soudce. Konkrétně zmínila osobu nynější soudkyně L. P. S jejím příchodem kárně obviněná spojovala začátek zvýšeného, z jejího pohledu šikanózního zájmu vedení soudu o svoji osobu.

[37] Kárná navrhovatelka uvedla, že spekulace kárně obviněné nejsou opřeny o fakta. Teprve jmenováním L P soudkyně byl naplněn tabulkový stav soudců plánovaný pro Okresní soud v Blansku. Vedle kárně obviněné působí u tohoto soudu i další dvě soudkyně důchodového věku, takže v dohledné době budou k dispozici místa soudců, která bude třeba obsadit.

V. Posouzení věci kárným senátem

V. 1. Včasnost kárného návrhu a procesní otázky

V. 1. 1. Včasnost kárného návrhu

[38] Kárný senát se zabýval nejprve tím, zda byl návrh podán v rámci lhůt vyplývajících § 9 odst. 1 zákona č. [7/2002](#) Sb., dle kterého musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění.

[39] Jelikož náslechy soudních jednání vedených kárně obviněnou byly provedeny dne 5. 2017 a dne 31. 5. 2017 a prověrky byly provedeny ve dnech 21. 7. 2017, 24. 7. 2017, 7. 2017 a 24. 8. 2017, přičemž návrh na zahájení kárného řízení byl kárnému soudu doručen dne 7. 9. 2017, je subjektivní lhůta zjevně dodržena. Kárná navrhovatelka si až po těchto krocích, jimiž zmapovala činnost kárně obviněné, o ní mohla učinit natolik komplexní představu, aby byla s to podat dobře odůvodněný a o důkladnou faktografii opřený kárný návrh. Takový kárný návrh se totiž nemá zásadně týkat ojedinělých, náhodných a omluvitelných či jinak méně závažných pochybení soudce, nýbrž pochybení dosahujících takového stupně závažnosti, že k vypořádání se s nimi nepostačují mírnější prostředky (manažerská opatření, výtka).

[40] Pokud jde o lhůtu objektivní, i ta byla ve všech případech vytýkaných jednání zachována, neboť ve věcech v tomto řízení posouzených šlo o rozhodnutí vydaná v letech 2016 a 2017, přičemž jejich změny byly kárně obviněnou provedeny bezprostředně po vydání dotyčných rozhodnutí.

V. 1. 2. Vyloučení části obsahu kárného návrhu k samostatnému řízení

[41] Kárný senát již po předběžném posouzení věci shledal, že kárnou navrhovatelkou tvrzené vadné

jednání kárně obviněné lze rozdělit do dvou větších skutkových komplexů. Prvním z nich jsou změny již vydaných rozhodnutí v celkem šesti případech. Druhým pak údajné průtahy a některá další pochybení. Toto avizoval kárně obviněné již při jednání dne 5. 3. 2018 (viz vyjádření předsedy kárného senátu v protokolu z jednání, č. l. 146).

[42] Ohledně prvního skutkového komplexu měl kárný senát předběžně za to, že pokud by se toto jednání kárně obviněné prokázalo a pokud by ve vztahu k němu nevyšly najevo okolnosti zvláštního zřetele hodné, které by jeho závažnost snižovaly nebo kárně obviněnou z jiných důvodů relevantně omlouvaly, v podstatě by nebylo možno kárně obviněné uložit jiné kárné opatření než odvolání z funkce soudce. Typová nebezpečnost tohoto jednání je totiž taková, že je lze řadit mezi nejzávažnější kárná provinění, kterých se soudce může dopustit při rozhodovací činnosti. Jednat se přitom mělo o pochybení nikoli ojedinělé, nýbrž o celkem šest pochybení stejného typu, jichž se kárně obviněná měla dopustit v relativně krátkém časovém úseku zhruba jednoho a půl roku. Z důkazního hlediska, důležitého pro ekonomii řízení, se jednalo o věci jasně patrné z nepříliš rozsáhlých konkrétních částí příslušných soudních spisů, nevyžadující za běžných okolností dalšího dokazování.

[43] Na druhé straně druhý skutkový komplex, jež lze zjednodušeně označit za průtahy, byl po skutkové stránce výrazně složitější a vyžadoval mnohem rozsáhlejší dokazování (jednalo se o desítky soudních spisů, které by vyžadovaly detailní analýzy). Šlo však přitom o věci typově méně závažné, které by samy o sobě rozhodně nemusely bez dalšího vést k uložení nejpřísnějšího kárného opatření.

[44] Kárný senát proto z důvodu, aby řízení nebylo protahováno nad nezbytnou míru (i vzhledem k tomu, že kárně obviněná byla ministrem spravedlnosti dočasně zproštěna funkce soudce, přičemž kárný senát se s tímto rozhodnutím ministra ztotožnil), za přiměřeného použití § 23 odst. 1 trestního řádu k urychlení řízení vyloučil druhý, typově méně závažný skutkový komplex k samostatnému řízení.

[45] Pokud by kárně obviněné bylo pro první skutkový komplex uloženo kárné opatření v podobě odvolání z funkce soudce, stalo by se kárné řízení ve věci druhého, důkazně náročnějšího skutkového komplexu bezpředmětným. Pokud by řízení ve věci prvního skutkového komplexu však skončilo jinak, v řízení o druhém by byl výsledek řízení prvního (zejména povaha a výše případně uloženého kárného opatření) zohledněn podle zásady modifikované absorpce kárného opatření.

[46] Výše uvedené důvody sdělil předseda kárného senátu kárně obviněné ihned po vydání usnesení o vyloučení části skutků (viz protokol o jednání z 11. 4. 2018, č. l. 179 a znovu č. l. 180).

V. 1. 3. Námitka podjatosti předsedy kárného senátu kvůli vydání rozhodnutí o vyloučení části skutků k samostatnému řízení

[47] V reakci na rozhodnutí kárného senátu o vyloučení části skutků podala kárně obviněná kvůli tomuto postupu soudu námitku podjatosti vůči předsedovi kárného senátu. Senát proto přerušil jednání (viz č. l. 179 protokolu o jednání z 11. 4. 2018) a poradil se o dalším postupu. Po krátké poradě kárný senát dospěl k závěru, že není důvodu odročit jednání a předložit námitku podjatosti k rozhodnutí jinému senátu Nejvyššího správního soudu (§ 8 odst. 5 věta pátá ř. s. ve spojení s § 10 větou první zákona č. [7/2002](#) Sb.), neboť důvody, pro které byla námitka vznesena, podle zákona nemohou být důvodem pro vyloučení soudce. Podle § 8 odst. 1 věty páté ř. s. důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Z vyjádření kárně obviněné i z okolností, za nichž byla námitka podjatosti proti předsedovi kárného senátu vznesena, je zjevné, že jejím důvodem byl výlučně postup senátu v řízení, konkrétně pak vyloučení části skutků k samostatnému řízení.

[49] Kárný senát při úvaze o svém dalším postupu vzal podpůrně v úvahu i předchozí kroky kárně obviněné v kárném řízení. Zohlednil, že kárně obviněná se od počátku snažila kárné řízení protahovat účelovými postupy. V první řadě vznesla námitku podjatosti některých členů kárného senátu, která byla příslušným senátem Nejvyššího správního soudu shledána zcela nedůvodná, opřena o zjevně nepřipadné myšlenkové konstrukce kárné navrhovatelky (viz usnesení ze dne 21. 12. 2017, č. j. Nao 360/2017-63, zejm. jeho body 18, 19 a 21). Dále se snažila oddálit jednání ve věci omluvou ze zdravotních důvodů, ačkoli dle sdělení jejího ošetřujícího lékaře, jež si kárný senát opatřil, byla schopna se jednání zúčastnit (viz k tomu komunikace mezi kárným senátem, ošetřujícím lékařem a kárně obviněnou na č. l. 140-142 soudního spisu). Konečně, a to i následně přes vysvětlení, které jí kárný senát poskytl (viz protokol z jednání dne 7. 3. 2018, č. l. 144-145 soudního spisu), požadovala odročení jednání kárného senátu, jelikož chtěla nejprve podat a nechat rozhodnout Ústavní soud o ústavní stížnosti kvůli tomu, že Nejvyšší správní soud nerozhodl o podjatosti JUDr. J.V., člena senátu, který ve věci sp. zn. Nao 360/2017 rozhodoval o její námitce podjatosti proti členům kárného senátu.

[50] Kárný senát tedy usoudil, že námitka podjatosti vznesená proti jeho předsedovi dne 11. 4. 2018 nejen že nemůže být úspěšná s ohledem na jasnou dikci § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s., nýbrž byla navíc podána za účelem zpomalení kárného řízení. Ad absurdum dovedeno by kárně obviněná mohla při každém jednání kárného senátu vznést kvůli nějakému z kroků tohoto senátu v řízení námitku podjatosti, kvůli níž by jednání muselo být odročeno do vypořádání námítky jiným senátem Nejvyššího správního soudu. Je zjevné, že takový výklad ustanovení s. ř. s. o podjatosti není pro účely kárného řízení přijatelný a je třeba jej odmítnout, neboť by vedl k neúměrnému protahování kárných řízení, ba dokonce v krajním případě k nemožnosti je v přiměřené době skončit.

V. 2. Skutková zjištění v případech „autoremedurních“ rozhodnutí kárně obviněné

[51] Ze spisu sp. zn. 5 C 115/2014, konkrétně z protokolu o jednání na č. l. 100 - 101, Nejvyšší správní soud zjistil, že dne 27. 4. 2017 proběhlo u Okresního soudu v Blansku jednání, které vedla jako samosoudkyně kárně obviněná. Na závěr jednání vyhlásila rozsudek následujícího znění:

I. Žalovaný K. G. je povinen zaplatit žalobkyním nezl. T. K. a nezl. N. K. částku ve výši 90.734 Kč, tuto k rukám zákonné zástupkyně nezletilých I. K., nar. X, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Ze spisu, konkrétně z rozsudku ze dne 27. 4. 2017, č. j. 5 C 115/2014 -103, dále Nejvyšší správní soud zjistil, že v tomto rozsudku je uvedeno:

I. První výrok rozsudku vyhlášeného dne 27. 4. 2017 ve znění:

Žalovaný K. G. je povinen zaplatit žalobkyním nezl. T. K. a nezl. N. K. částku ve výši 90 734 Kč, tuto k rukám zákonné zástupkyně nezletilých I. K., nar. X, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku,

Se soudem v rámci autoremedury zrušuje s tím, že žaloba, aby žalovaný K. G. byl uznán povinným zaplatit žalobkyním nezl. T. K. a nezl. N. K. částku ve výši 90 734 Kč, tuto k rukám zákonné zástupkyně nezletilých I. K., nar. X, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku, se soudem zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V rozsudku je uvedeno, že „předmětné usnesení tak bylo exekučním titulem jen pro vymožení dlužného výživného, které bylo řádně dvěma splátkami v červnu a červenci 2010 vymoženo a nezl. žalobkyním zapláceno. V poddlužnické žalobě jsou závazné účinky právní moci nařízené exekuce, a proto soud v rámci autoremedury návrh nezl. žalobkyň zamítl, neboť dlužné výživné ve výši 24.000 Kč bylo poddlužníkem, žalovaným, řádně k rukám jejich zákonné zástupkyně zapláceno a pokud se týká srážek běžného výživného, resp. dluhu, který vznikl následně, nařízení exekuce ve vztahu k povinnému, tj. otci nezl. žalobkyň nebylo provedeno a nebylo tedy povinností žalovaného, jako poddlužníka, provádět otci nezl. žalobkyň srážky ze mzdy, neboť exekuční titul na placení běžného výživného ke vztahu k nezl. žalobkyním soudem vydán nebyl a vůči poddlužníkovi, žalovanému, v tomto směru nebyl doručen, neboť neexistuje.“

[52] Ze spisu sp. zn. 5 C 179/2015, konkrétně z protokolu o jednání na č. l. 25, Nejvyšší správní soud zjistil, že dne 20. 1. 2016 proběhlo u Okresního soudu v Blansku jednání, které vedla jako samosoudkyně kárně obviněná. Na závěr jednání vyhlásila usnesení následujícího znění:

I. Okresní soud v Blansku vyslovuje svoji místní nepřislusnost.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k řízení Okresnímu soudu Brno-venkov jako soudu místně příslušnému.

Ze spisu, konkrétně z usnesení ze dne 20. 1. 2016, č. j. 5C 179/2015 -26, dále Nejvyšší správní soud zjistil, že výrok písemného vyhotovení usnesení je totožný s vyhlášeným výrokem při jednání.

Nicméně Nejvyšší správní soud dále ze spisu sp. zn. 5 C 179/2015, konkrétně z protokolu o jednání na č. l. 39, zjistil, že dne 12. 4. 2017 proběhlo u Okresního soudu v Blansku jednání, které vedla jako samosoudkyně kárně obviněná, jež na závěr jednání vyhlásila usnesení následujícího znění:

I. Okresní soud v Blansku vyslovuje svoji místní nepřislusnost.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k řízení Okresnímu soudu Ostravě jako soudu místně příslušnému.

Ze spisu, konkrétně z usnesení ze dne 12. 4. 2017, č. j. 5 C 179/2015 -40, dále Nejvyšší správní soud zjistil, že ve výroku tohoto usnesení je uvedeno:

Usnesení Okresního soudu v Blansku, které bylo vyhlášeno dne 12. 4. 2017 s tím, že Okresní soud v Blansku vyslovuje svoji místní nepřislusnost a po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k řízení Okresnímu soudu v Ostravě, jako soudu místně příslušnému se v rámci autoremedury soudem zrušuje.

V usnesení je uvedeno, že „vzhledem k tomu, že na odd. C byl spis postoupen dne 25. 8. 2015, vyhlásil dne 12. 4. 2017 soud usnesení, ve kterém vyslovil svoji místní nepřislusnost s tím, že věc bude postoupena k řízení Okresnímu soudu v Ostravě jako soudu místně příslušnému, neboť s účinností od 4. 5. 2015 měla žalovaná trvalý pobyt na adrese uvedené v záhlaví tohoto usnesení. Dodatečně však bylo zjištěno, že na odd. vydání elektronických platebních rozkazů napadla věc již dne 14. 1. 2015, tedy v době, kdy trvalý pobyt žalované byl na soudním okrese Blansko a to X. Proto soud vyhlášené usnesení v rámci autoremedury zrušil a v řízení bude pokračováno po té, co toto usnesení nabude právní moci.“

[53] Ze spisu sp. zn. 5 C 209/2015, konkrétně z protokolu o jednání na č. l. 109, Nejvyšší správní soud zjistil, že dne 21. 12. 2016 proběhlo u Okresního soudu v Blansku jednání, které vedla jako samosoudkyně kárně obviněná. Na závěr jednání vyhlásila usnesení následujícího znění:

I. Soud nařizuje k uspokojení pohledávky zástavního věřitele ve výši 2.320.913,91 Kč s úrokem ve výši 6,50% p. a. z částky 2.088.861,45 Kč ode dne 21. 4. 2015 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p. a. z částky 2.088.861,45 Kč ode dne 21. 4. 2015 do zaplacení a k uspokojení pohledávky zástavního věřitele ve výši 664.405,30 Kč s úrokem ve výši 6,28% p. a. z částky 573.695,32 Kč ode dne 21. 4. 2015 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p. a. z částky 573.695,32 Kč ode dne 21. 4. 2015 do zaplacení, prodej nemovitých zástav ve vlastnictví zástavního dlužníka a to pozemku parcelní číslo st. X-zastavěná plocha a nádvoří o výměře 377 m² včetně součástí tohoto pozemku, kterou je stavba rodinného domu č. p. X, stojícím na tomto pozemku, pozemku parcelní číslo X-zahrada o výměře 931 m², vše zapsáno v katastru nemovitostí, vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště B., na LV č. X pro katastrální území a obec L., okres B.

II. Zástavní dlužník je povinen nahradit zástavnímu věřiteli náklady řízení ve výši, jež bude uvedena v písemném vyhotovení usnesení, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám právního zástupce zástavního věřitele Mgr. D.M.

Ze spisu, konkrétně z usnesení ze dne 12. 4. 2017, č. j. 5 C 209/2015 -116, dále Nejvyšší správní soud zjistil, že ve výroku tohoto usnesení je uvedeno:

I. Usnesení vyhlášené dne 21. 12. 2016 ve znění: Soud nařizuje k uspokojení pohledávky zástavního věřitele ve výši 2 320 913,91 Kč s úrokem ve výši 6,50% p. a. z částky 2 088 861,45 Kč ode dne 21. 4. 2015 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p. a. z částky 2 088 861,45 Kč ode dne 21. 4.

2015 do zaplacení a k uspokojení pohledávky zástavního věřitele ve výši 664 405,30 Kč s úrokem ve výši 6,28% p. a. z částky 573 695,32 Kč ode dne 21. 4. 2015 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p. a. z částky 573 695,32 Kč ode dne 21. 4. 2015 do zaplacení, prodej nemovitých zástav ve vlastnictví zástavního dlužníka, a to pozemku parcelní číslo st. X-zastavěná plocha a nádvoří o výměře 377 m2 včetně součástí tohoto pozemku, kterou je stavba rodinného domu č. p. X, stojícím na tomto pozemku, pozemku parcelní číslo X-zahrada o výměře 931 m2, vše zapsáno v katastru nemovitostí, vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště B., na LV č. X pro katastrální území a obec L., okres B.

II. Zástavní dlužník je povinen nahradit zástavnímu věřiteli náklady řízení ve výši, jež bude uvedena v písemném vyhotovení usnesení, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám právního zástupce zástavního věřitele Mgr. D.M., se soudem zrušuje.

III. Řízení se přerušuje do doby pravomocného ukončení věci vedené u Okresního soudu v Blansku pod sp. zn. 5C 333/2016.“

V usnesení je uvedeno, že „dne 23. 12. 2016 napadla u Okresního soudu žaloba o určení, že nevzniklo zástavní právo k nemovitým věcem, pozemku p.č. st. X, jehož součástí je stavba č.p. X a k pozemku parcele č. X zapsaným v katastru nemovitostí na LV č. X pro Katastrální území L. a obec L. na základě zástavní smlouvy k nemovitostem č. 100001888857 ze dne 20.1.2009. Žaloba je vedena pod sp.zn. 5C 332/2016. Vzhledem k tomu, že žaloba na nařízení soudního prodeje zástavy pro pohledávky v celkové výši 2.320.813,91 Kč a pro pohledávku v celkové výši 641.405,30 Kč se mimo jiné vztahuje k předmětné zástavní smlouvě, kterou byl jištěn úvěr zástavního věřitele ze dne 21.1.2009 č. 0640709220019, soud v rámci autoremedury usnesení vyhlášené dne 21. Prosince 2016 zrušil a řízení přerušil do doby pravomocného ukončení věci, vedené u Okresního soudu v Blansku pod sp.zn. 333/2016, § 109, odst. 2, písm. c) o.s.ř.“

[54] Ze spisu sp. zn. 77 C 429/2015, konkrétně z protokolu o jednání na č. l. 19, Nejvyšší správní soud zjistil, že dne 25. 2. 2016 proběhlo u Okresního soudu v Blansku jednání, které vedla jako samosoudkyně kárně obviněná. Na závěr jednání vyhlásila rozsudek následujícího znění:

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 481 Kč s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení za dobu ode dne 25. 12. 2014 do 26. 10. 2015 ve výši 33 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci na nákladech řízení částku, která bude přesně specifikována v písemném vyhotovení rozsudku, tuto k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Z.V., a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Ze spisu, konkrétně z usnesení ze dne 5. 4. 2016, č. j. 77 C 429/2015 -21, dále Nejvyšší správní soud zjistil, že ve výroku tohoto usnesení je uvedeno:

I. Rozsudek ve znění:

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 481 Kč s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení za dobu ode dne 25. 12. 2014 do 26. 10. 2015 ve výši 33 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 2 089 Kč, tuto k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Z.V., a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, se zrušuje.

III. Řízení se přerušuje.

V usnesení je uvedeno, že „dne 25. 2. 2016 vyhlásil soud znění výše uvedeného rozhodnutí, aniž mu byl známa skutečnost, že žalovaný dne 21. 2. 2016 zemřel. Proto soud v rámci autoremedury vyhlášený rozsudek zrušil a řízení přerušil do doby ukončení dědického řízení po zemřelém – žalovaném. Dědické řízení je vedeno u Okresního soudu v Blansku pod sp. zn. 60D 252/2016.“

[55] Ze spisu sp. zn. 77 C 417/2014, konkrétně z protokolu o jednání na č. l. 62, Nejvyšší správní soud zjistil, že dne 27. 1. 2016 proběhlo u Okresního soudu v Blansku jednání, které vedla jako samosoudkyně kárně obviněná. Na závěr jednání vyhlásila usnesení následujícího znění: Soud schvaluje smír uzavřený mezi účastníky tohoto znění:

I. Žalovaná se zavazuje zaplatit žalobci částku ve výši 20.000 Kč pravidelnými měsíčními splátkami ve výši 1 000 Kč splatnými k rukám žalobce, vždy do každého 25tého dne příslušného měsíce, počínaje měsícem následujícím po měsíci, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci pod ztrátou výhody splátek.

II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 1 000 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení.

Ze spisu, konkrétně z usnesení ze dne 27. 1. 2016, č. j. 77 C 417/2014 -63, dále Nejvyšší správní soud zjistil, že výrok písemného vyhotovení usnesení je totožný s vyhlášeným výrokem při jednání. Kárně obviněná však následně vydala usnesení ze dne 9. 6. 2016, č. j. 77 C 417/2014 - 67, v němž je uvedeno:

Usnesení soudu ze dne 27. 1. 2016, č. j. 77C 417/2014 -63, kterým byl soudem schválen smír ve znění:

I. Žalovaná se zavazuje zaplatit žalobci částku ve výši 20 000 Kč pravidelnými měsíčními splátkami ve výši 1 000 Kč splatnými k rukám žalobce, vždy do každého 25tého dne příslušného měsíce, počínaje měsícem následujícím po měsíci, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci pod ztrátou výhody splátek.

II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 1 000 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení, se zrušuje.

III. Smír uzavřený mezi účastníky ve znění:

žalovaná se zavazuje zaplatit žalobci částku ve výši 20 000 Kč pravidelnými měsíčními splátkami ve výši 1 000 Kč splatnými k rukám žalobce, vždy do každého 25tého dne příslušného měsíce, počínaje měsícem následujícím po měsíci, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci pod ztrátou výhody splátek, se soudem neschvaluje.

V usnesení je uvedeno, že „žalovaná je rozsudkem Okresního soudu v Blansku ze dne 10.12.2013, čj. Nc 516/2013-12 zbavena způsobilosti k právním úkonům a opatrovníkem jí byla ustanovena A. S., která udělila plnou moc k zastupování JUDr. M.P., advokátce se sídlem B., JUDr. M.P. s návrhem smíru žalobce výslovně projevila souhlas v přípisu doručeném soudu dne 10.11.2015, kde navrhla, aby smír ve výše uvedeném znění byl soudem schválen. Vzhledem k tomu, že se jednalo o úkon nesvéprávné, soud předložil usnesení o schválení smíru, č.j. 77C 417/2014-63 opatrovníckému oddělení, aby tento byl schválen za nesvéprávnou. Rozsudkem Okresního soudu v Blansku ze dne 5.4.2016, č.j. P 11/2014-80, který nabyl právní moci dne 24.5.2016, soud vyslovil nesouhlas za nesvéprávnou s právním jednáním a to smírem, který byl uzavřen. Soud proto v rámci autoremedury usnesení soudu ze dne 27.1.2016, č.j. 77C 417/2014-63, kterým byl předmětný smír schválen, zrušil a rozhodl, že uzavřený smír se soudem neschvaluje.

[56] Ze spisu sp. zn. 6 C 349/2002, konkrétně z protokolu o jednání na č. l. 833 -834, Nejvyšší správní soud zjistil, že dne 1. 6. 2017 proběhlo u Okresního soudu v Blansku jednání, které vedla jako samosoudkyně kárně obviněná. Na závěr jednání vyhlásila rozsudek následujícího znění:

I. Zrušuje se podílové spoluvlastnictví k nemovitostem zapsaným na LV č. X a LV č. X, v obou případech pro obec L., k. ú. L., když na LV č. X má žalobkyně podíl 9/10 na zde zapsaných nemovitostech a to: pozemky p.č. X, dále pozemku p. č. X, jehož součástí je stavba č. p. X, pozemku p. č. X a na nemovitostech zapsaných na LV č. X, kde má žalobkyně podíl 9/20, a to: pozemku p. č. X, pozemku p. č. X, pozemku p. č. X, jehož součástí je stavba č. p. X, obec L., a dále pozemku X.

II. Nemovitosti zapsané na LV č. X a LV č. X v obou případech pro obec L., k. ú. L., a to: pozemek p.č. X, pozemek X, jehož součástí je stavba č. p. X, pozemek p. č. X a nemovitosti zapsané na LV č. X, a to: pozemek p. č. X, pozemek p. č. X, pozemek p. č. X, jehož součástí je stavba č. p. X a pozemek p. č. X se přikazují do výlučného vlastnictví žalobkyně MUDr. L. F.

III. Žalobkyně je povinna vyplatit žalovanému cenu za podíly na vypořádání na nemovitostech v částce

327.500 Kč ve lhůtě do tří měsíců od právní moci rozsudku.

IV. Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni na nákladech řízení částku, která bude specifikována v

písemném vyhotovení rozsudku, tuto k rukám její právní zástupkyně JUDr. K.Š., do 15 dnů od právní moci rozsudku.

V. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Blansku náklady řízení ve výši

75.927 Kč, do 15 dnů od právní moci rozsudku.

VI. Námitka žalovaného týkající se nadužívání nemovitostí žalobkyní se soudem zamítá.

VII. Mgr. P.P. se zproštuje funkce ustanoveného právního zástupce žalovaného MUDr. D. N.

Ze spisu, konkrétně z rozsudku ze dne 1. 6. 2017, č. j. 77 C 417/2014 - 63 (ve znění opravného usnesení ze dne 13. 7. 2017, č. j. 6 C 349/2002 -858), dále Nejvyšší správní soud zjistil, že výrok písemného vyhotovení rozsudku je totožný s vyhlášeným výrokem při jednání (s výjimkou výroku III., v němž jsou vyčísleny náklady řízení ve výši 74.354,04 Kč). Kárně obviněná však následně vydala usnesení ze dne 30. 6. 2017, č. j. 6 C 349/2002 - 854, v němž je uvedeno:

Výrok VII. rozsudku Okresního soudu v Blansku ze dne 1. 6. 2017, č. j. 6C 349/2002 - 850, kterým byla zproštěna funkce opatrovníka, ustanovené advokátky, MUDr. D. N., Mgr. P.P., se soudem v rámci autoremedury zrušuje.

V usnesení je uvedeno, že „soud vyhlásil dne 1.6.2017 v rámci vyhlášení rozsudku ve věci samé mimo jiné i výrok, na jehož základě rozhodl o zrušení funkce opatrovníka, ustanoveného advokáta, MUDr.

D. N. Tento výrok je však nadbytečný, neboť právní mocí rozhodnutí zaniká funkce opatrovníka, ustanoveného zástupce, přímo ze zákona, a proto soud v rámci autoremedury výrok VII.

Předmětného rozsudku zrušil.

V. 3. Objektivní stránka jednání kárně obviněné, protiprávnost

[57] O tom, že kárně obviněná změnila jí původně vydaná rozhodnutí vlastním jednáním, není pochyb. Není totiž pochyb o tom, že ona, jako samosoudkyně, jíž příslušelo rozhodování předmětných šesti občanskoprávních věcí a jež tedy s danými spisy pracovala, vydala jak prvotní rozhodnutí, tak následně provedla jejich změny. Kárně obviněná to ostatně i sama ani nezpochybňuje.

[58] Právní úprava vydávání rozhodnutí v občanském soudním řízení je vcelku jasná a dlouho zažitá. Podle § 155 odst. 1 věty první o. s. ř. obsah rozhodnutí ve věci samé vysloví soud ve výroku rozsudku. Podle § 156 odst. 1 o. s. ř., rozsudek se vyhláší vždy veřejně; vyhláší jej předseda senátu jménem republiky. Uvede přitom výrok rozsudku spolu s odůvodněním a poučením o odvolání a o možnosti výkonu rozhodnutí. Není-li přítomen vyhlášení rozsudku žádný z účastníků, uvede pouze výrok. Po vyhlášení předseda senátu zpravidla účastníky vyzve, aby se vyjádřili, zda se vzdávají odvolání proti vyhlášenému rozsudku. Podle § 156 odst. 3 o. s. ř., jakmile soud vyhlásí rozsudek, je jím vázán. Podle § 157 odst. 2 in fine o. s. ř. odůvodnění uvedené v písemném vyhotovení rozsudku musí být v souladu s vyhlášeným odůvodněním.

[59] Podle § 164 o. s. ř. předseda senátu opraví v rozsudku kdykoliv i bez návrhu chyby v psaní a v počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí nebo není-li možné provést opravu ve stejnopisech rozhodnutí, vydá o tom opravné usnesení, které doručí účastníkům; jde-li o opravu výroku rozhodnutí, může odložit vykonatelnost rozsudku na dobu, dokud opravné usnesení nenabude právní moci. Podle § 165 odst. 1 o. s. ř., pokud odůvodnění rozsudku nemá podklad ve zjištění skutkového stavu, může účastník před tím, než rozsudek nabude právní moci, navrhnout, aby odůvodnění bylo opraveno. Podle § 165 odst. 1 o. s. ř. o opravě důvodů se rozhoduje usnesením; ve věcech příslušejících senátu tak učiní předseda senátu. Jednání není třeba nařizovat.

[60] Podle § 167 odst. 2 o. s. ř., není-li dále stanoveno jinak, užije se na usnesení přiměřeně ustanovení o rozsudku. Podle § 169 odst. 4 o. s. ř., pro odůvodnění usnesení, jímž se rozhoduje ve věci samé, platí obdobně § 157 odst. 2 a 4. Podle § 170 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř. soud je vázán usnesením, jakmile je vyhlásil. Podle § 170 odst. 2 o. s. ř. usnesením, kterým se upravuje

vedení řízení, není však soud vázán.

[61] V žádném ze šestice případů se nejednalo o usnesení, kterým se upravovalo vedení řízení. Soud prvního stupně může zasahovat do vyhlášeného rozhodnutí po podání odvolání (to však ani v jedné z projednávaných věcí zjištěno nebylo) na základě § 210a o. s. ř., na což poukazuje i kárná navrhovatelka. Podle § 210a o. s. ř. (u)snesení o povinnosti zaplatit soudní poplatek nebo usnesení, z něhož nenabyla dosud práva osoba jiná než odvolatel, nebo usnesení, kterým bylo uloženo pořádkové opatření (§ 53), nebo usnesení o odmítnutí žaloby, popřípadě jiného návrhu na zahájení řízení (§ 43 odst. 2, § 75a, § 75b odst. 2, § 78d odst. 2), nebo usnesení o odmítnutí odvolání (§ 208), nebo rozhodnutí vydané podle části šesté může k odvolání změnit přímo soud prvního stupně, pokud odvolání v celém rozsahu vyhoví. Podmínky k takovému postupu však zjevně nebyly splněny.

[62] Lze tedy shrnout, že postup kárně obviněné byl ve všech šesti věcech zjevně v rozporu se zákonem.

V. 3. Subjektivní stránka jednání kárně obviněné, motivace

[63] V odůvodněních nově vydaných rozhodnutí, jimž kárně obviněná nahradila rozhodnutí původní, nejsou odkazy na ustanovení zákona, z něhož by jí mohlo snad plynout oprávnění je v rámci „autoremedury“ měnit.

[64] Jen jednou, ve věci sp. zn. 5 C 209/2015, odkázala v souvislosti s „autoremedurou“ na § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř., ovšem tento odkaz na ustanovení, jež samo o sobě by bylo v dané věci aplikovatelné, byl ve vztahu k „autoremeduře“ zcela nepřijatelný. Podle zmíněného ustanovení, pokud soud neučiní jiná vhodná opatření, může řízení přerušit, jestliže probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu, nebo jestliže soud dal k takovému řízení podnět. Z toho však neplyne, že by přerušování řízení mělo a mohlo předcházet zrušení předtím již vydaného rozhodnutí o věci.

[65] Kárně obviněná připustila chybu ve věci sp. zn. 5 C 115/2014, v ostatních případech změny podle svého přesvědčení prováděla „ve prospěch účastníků“. To se možná dá do určité míry pochopit takzvaně „lidsky“. Soud je však z dobrých důvodů vázán zákonem – proto, aby jeho postup byl předvídatelný a držící se v mezích, jaké stanovil legitimní tvůrce závazných pravidel (zákonodárce). Soud sám může výkladem právo dotvářet či vytvářet v případech, kdy právní pravidlo není jasné či chybí, a přitom vzhledem k okolnostem nějaké musí platit. Stejně tak je pochopitelné a v praxi v řadě případů plně omluvitelné, že soud se při aplikaci práva dopustí chyby, typicky nesprávným výkladem či opomenutím relevantních zdrojů práva. Soudce však za normálních okolností nemůže vědomě postupovat v rozporu se zákonem.

[66] Ze spisů v předmětných šesti věcech i z opakovaných vyjádření kárně obviněné je zřejmé, že změny rozhodnutí prováděla vědomě po předchozím uvážení. Správnost svého postupu si zdůvodňovala tím, že v procesně nestandardní situaci bude „náprava“ dříve vydaného, ale nyní se nehodícího rozhodnutí „ve prospěch účastníků“.

[67] I vědomí o protiprávnosti zvoleného postupu lze u kárně obviněné z objektivních skutkových okolností jejího jednání bezpečně dovodit. Je patrné jednak v tom, že odůvodnění svého postupu neopřela o žádné zákonné ustanovení (či je v jednom případě, ve věci sp. zn. 5 C 209/2015, velmi chatrně a nepřímou zdůvodnila ustanovením s daným postupem souvisejícím jen velmi volně), jednak – a především – v tom, že zcela rezignovala na vypořádání se s ustanoveními o. s. ř., která změnu již vydaného rozhodnutí zapovídají či připouštějí jen výjimečně (zejména § 156 odst. 3 o. s. ř., § 170 odst. 1 věta před středníkem, § 170 odst. 2 o. s. ř.) a která jí jako zkušené civilní soudkyni musela být

z její letité praxe dobře známa.

[68] Kárně obviněná jistě nejednala při měnění obsahu rozhodnutí s úmyslem škodit nějakému z účastníků. Byla vedena „dobrým“ úmyslem řešit situace, které se tak říkajíc procesně „zamotaly“ a u nichž měla pocit, že nezákonný postup bude pro věc vhodnější. Zjevně však při svém postupu vůbec nezvažovala jeho širší souvislosti, zejména zcela pominula obecnou roli soudce v justičním a ústavním systému. Motivací jejího postupu bylo zjevně vyřešení konkrétních problematických kauz „pragmatickou“ cestou, bez ohledu na zákon.

V. 4. Celkové zhodnocení jednání kárně obviněné

[69] Podle § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích soudci a přísedící jsou při výkonu své funkce nezávislí a jsou vázáni pouze zákonem. Jsou povinni vykládat jej podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, nestranně a spravedlivě a na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem.

[70] U kárně obviněné bylo nad veškerou rozumnou pochybnost prokázáno, že postupem spočívajícím v podstatné změně obsahu jí již vydaného rozhodnutí, kterým byla podle zákona vázána a jež nebyla oprávněna o své vůli změnit, v šesti případech následujících po sobě v relativně krátké době (počátek roku 2016 až polovina roku 2017) úmyslně (a sice po předchozím uvážení) porušila svoji povinnost řídit se zákonem a zákon při svém postupu dodržovat, která plyne z § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Dopustila se tak kárného provinění podle § 87 odst. 1 stejného zákona, neboť zaviněně (ve formě úmyslu přímého) porušila povinnost soudce – věděla, že postup, který volí, je protiprávní, a chtěla jej uskutečnit. Motivací jejího jednání bylo řešení složitých procesních situací způsobem, který se jí jevil být „ve prospěch“ účastníků.

V. 5. Kárné opatření

[71] Podle § 88 odst. 1 (z)a kárné provinění podle § 87 odst. 1 lze uložit soudci podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření: a) důtku, b) snížení platu až o 30 % na dobu nejvíce 1 roku a při opětovném kárném provinění, jehož se soudce dopustil v době před zaházením kárného opatření, na dobu nejvíce 2 let, c) odvolání z funkce předsedy senátu, d) odvolání z funkce soudce.

[72] Při úvaze o uložení kárného opatření kárný senát vzal v první řadě v úvahu povahu kárného provinění, nicméně zásadním důvodem k uložení konkrétního typu kárného opatření byla i osobnost kárně obviněné.

[73] Porušení povinnosti soudce, jehož se kárně obviněná dopustila, lze charakterizovat jako mimořádně závažné jak svou podstatou, tak tím, že se událo v krátkém časovém období ve více případech. Změna vlastního soudního rozhodnutí, jež je závazné, za podmínek, kdy zákon takovou změnu neumožňuje, je fundamentálním porušením jedné ze základních zásad soudního rozhodování, a sice vázanosti soudu vlastním rozhodnutím. Tato zásada není ani v nejmenším samoúčelná. Naopak, projevuje se v ní to, co soud činí soudem.

[74] V první řadě vázanost vlastním rozhodnutím napomáhá zabránění soudní svévoli – je-li rozhodnutí jednou vydáno, nelze je až na zákonem stanovené výjimky změnit a od této chvíle je jasno, jak (a k jakému okamžiku) bylo rozhodnuto. Soud, který své rozhodnutí vydal, si je již nemůže „rozmyslet“ a vydat o své vůli rozhodnutí jiné. Rozhodnutí jednou vydané může být změněno již jen k tomu oprávněným jiným orgánem (typicky soudem instančně nadřazeným). Ustanovení bránící změně již vydaného rozhodnutí tak v podstatě spoluvytvářejí v soudní soustavě rozložení kompetencí mezi

její jednotlivé články. Osobováním si pravomoci vlastní rozhodnutí změnit, aniž to zákon připouští, si soud bere kompetenci, která mu již nepřísluší a jež náleží jinému článku soudní soustavy.

[75] Výše uvedenou zásadu nelze v jednotlivých případech svévolně nechat stranou s argumentem, že je to „ve prospěch“ účastníků. Jistě není vyloučeno, že v konkrétních případech žádná bezprostřední újma účastníkům nemusí vzniknout, ba dokonce že s obsahem takto pozměněného rozhodnutí budou svým způsobem spokojeni. Újmou, a to zásadní, je však v každém takovém případě narušení pravidel rozložení kompetencí v rámci soudní soustavy a prolomení principu předvídatelnosti a zákonnosti postupu soudů.

[76] Soudci nelze vyčítat, že při svém rozhodování dělá v určité míře chyby. I on je chybujícím, omylným člověkem a jistá míra chybovosti je vlastní každé lidské činnosti. Pokud se však soudce již chyby dopustí, a to i chyby, kterou nemohl předvídat či se o ní dozvědět (jako např. vydání rozhodnutí v době, kdy již byl jeden z účastníků mrtvý, přičemž soud se to z pochopitelných důvodů nemusel dozvědět, jak k tomu došlo v jednom z případů kárně obviněné), má k odstranění takové chyby použít prostředky, které k tomu zákon stanovuje, a nikoli je odstraňovat svévolně protizákonným postupem. Je třeba přiměřené shovívavosti při posuzování chyb; na druhé straně však je třeba přísnosti v situaci, kdy chyby, jež se staly, jsou zatajovány (např. manipulací se spisovým materiálem či jeho falšováním) nebo dodatečně opravovány nezákonnými postupy, jakého se dopustila i kárně obviněná.

[77] Pokud se soudce opakovaně úmyslně dopustí jednání spočívajícího v nezákonné změně rozhodnutí, pravidelně musí počítat s tím, že takové jednání bude posouzeno jako kárné provinění, za něž bude uloženo kárné opatření v podobě odvolání z jeho funkce. Typově jde o jedno z nejzávažnějších kárných provinění.

[78] I přesto by v případě jednání kárně obviněné bylo možno za určitých okolností uvažovat o neuložení nejprísrnějšího kárného opatření. Bylo by tomu tak tehdy, pokud by reflektovala závažnost svého jednání, pokud by šlo o jednání, k němuž by došlo za mimořádných okolností, pokud by byla naděje, že se již v profesním životě kárně obviněné nebudou opakovat, a pokud by i v dalších ohledech existovala rozumná naděje, že kárně obviněná bude i do budoucna pro soudnictví přínosem, a nikoli zátěží.

[79] Takové okolnosti však u kárně obviněné nebyly dány, ba právě naopak. Z projednání věci před kárným senátem plyne, že kárně obviněná vnímá své jednání zcela nerealisticky, obviňuje z nastalé situace všechny okolo, jen ne sebe, a žije v bludných představách, že je okolím nespravedlivě pronásledována.

[80] Kárný senát se věcí kárně obviněné zabýval na dvou jednáních a v rámci přípravy jednání i mezi jednáními měla kárně obviněná široký prostor pro argumentaci na svoji obhajobu a reflexi svého jednání. Její postoj se však v průběhu řízení nezměnil a své pochybení nedokázala nahlédnout jako pochybení. Spokojila se vnitřně s vysvětlením, že svůj postup myslela dobře, „ve prospěch“ účastníků. Takováto osobnost soudkyně neskýtá rozumnou záruku, že při své rozhodovací činnosti bude postupovat podle zákona, s respektem k zákonu a bez svévole.

[81] Kárně obviněná nebyla schopna nahlédnout ani pravděpodobné dlouhodobé (osobnostní, psychické) příčiny svého kárného provinění, a sice jisté „opotřebení“ dlouholetou justiční praxí a ztrátu schopnosti zvládat své soudcovské povinnosti s přiměřenou suverenitou a odborností. Kárný senát se nechce kárně obviněné posmívat. Ti, kdo jsou dnes na vrcholu svých sil a mohli by na starší kolegy pohlížet svrchu, budou za pár desetiletí staří a možná unavení a profesně za zenitem. Takový je již běh profesního života. Pokud však pokles profesní úrovně soudce dosáhne jisté kritické hranice,

měl by to být především soudce sám, kdo nahlédne, že již nadále bude pro soudní systém spíše zátěží než přínosem, a odejít do výslužby. Kárně obviněná se zjevně nachází ve stavu, kdy v minulosti pro justici jistě mnohé vykonala, nyní však již své povinnosti není schopna s patřičnou profesionalitou zvládat. Není ovšem schopna reflexe tohoto svého stavu, a proto musel patřičné opatření učinit kárný senát.

[82] O tom, že kárně obviněná propadla jisté zmatenosti myslí, svědčí i její chování v řízení před kárným senátem a obsah jejích vyjádření. V první řadě viděla za kárným řízením spiknutí lidí okolo Okresního soudu v Blansku, snažících se uvolnit její místo a obsadit je novým soudcem. Již jen zběžná konfrontace těchto pocitů kárně obviněné s fakty však ukazuje, že její přesvědčení je bludem. Pokud by kárně obviněná plnila běžným způsobem své povinnosti, kárnému řízení by nebyla vystavena. Návrh v té části, která byla projednána v nynějším řízení, byl zcela důvodný, opřený o naprosto přesnou analýzu rozhodných skutečností a sepsaný kárnou navrhovatelkou přesvědčivě, uvážlivě a bez negativního zaujetí vůči kárně obviněné.

[83] Skutečnost, že kárně obviněná všude kolem sebe vidí spiknutí a spřádá podivuhodné „pavouky“ vztahů, které jí mají škodit, je patrná z řady jejích vyjádření v řízení. Začalo to již jejími mimořádně kreativními vztahovými konstrukcemi v podání z 31. 10. 2017 (č. l. 34-41 soudního spisu), jimiž dovozovala podjatost tří členů kárného senátu a jež byly odmítnuty senátem Nejvyššího správního soudu v jeho usnesení ze dne 21. 12. 2017, č. j. Nao 360/2017-63, o námitce podjatosti (viz zejm. body 18, 19 a 21 usnesení). Pokračovalo to jejím vyjádřením doručeným soudu 26. 2. 2018 (č. l. 110-111 soudního spisu a zejména jeho přílohy). Rovněž při jednání 7. 3. 2018 kárně obviněná dovozovala v souvislosti se svými domnělými potížemi nejružnější vztahové řetězce, jež měly směřovat dokonce až k osobě obecně známého podnikatele odsouzeného pro vícero trestných činů, R. K. (viz její vyjádření v protokole na č. l. 149 soudního spisu). Také při jednání dne 11. 4. 2018 argumentovala, jak již bylo zmíněno, že se proti ní spikli různí lidé na Okresním soudu v Blansku (viz vyjádření v protokole na č. l. 185-186 soudního spisu).

[84] Lze tedy shrnout, že kombinace velmi závažného kárného provinění, nulové sebereflexe kárně obviněné, absence jakýchkoli okolností, jež by mohly její jednání omlouvat, a mizivé naděje na to, že by mohla být nadále pro soudnictví přínosem, vedla kárný senát k jasnému a jednoznačnému závěru, a sice k uložení kárného opatření v podobě odvolání z funkce soudkyně.

VI. Závěr

[85] Závěrem lze konstatovat, že nyní projednávaná věc naplňuje kárný senát především smutkem. Smutkem z toho, že věci musely zajít tak daleko. Že na sklonku své profesní dráhy musela být letitá soudkyně, která se zjevně nedopustila kárného provinění se zlým úmyslem, zbavena své funkce rozhodnutím kárného senátu kvůli nepřijatelné ztrátě profesionality, dané zřejmě jejím celkovým pracovním „opotřebením“ ve funkci, a kvůli neschopnosti tento svůj stav reflektovat a patřičně na něj reagovat.

[86] Kárný senát však musí i v těchto tíživých, lidsky složitých situacích myslet na to, že soudce není soudcem kvůli sobě samému, nýbrž proto, že plní Ústavou mu svěřenou funkci. Pokud přestane být schopen tuto funkci vykonávat na patřičné profesionální úrovni, musí přestat být soudcem.

Další články:

- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Nepravomocné povolení stavby a změna územního plánu](#)
- [Letiště a letecké stavby](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Limity dohledu nad výkonem znalecké činnosti](#)
- [Stavebníci získávají od roku 2026 silnější pozici v soudních sporech o povolení stavby](#)
- [Novela zákona o spotřebitelském úvěru: zásadní regulatorní přelom, který změní finanční trh i praxi poskytovatelů spotřebitelských úvěrů](#)
- [Regulace cen taxislužby v roce 2026: co se mění a jaké mají obce možnosti?](#)
- [Jaké klíčové změny přináší návrh novely stavebního zákona?](#)
- [Nový zákon o zbraních a střelivu](#)
- [Novela zákona o pyrotechnice: likvidace profesionálů namísto zmírnění negativních vlivů](#)